

Peter Otten

‘Wethouders mogen zich wel wat dienstbaarder opstellen’

Na zestien jaar raadslidmaatschap voor de gemeente Zeist, heeft Peter Otten al heel wat wethouders zien komen en gaan. De man die tot 1 september voorzitter was van Raadslid.nu, heeft zowel het vak van wethouder als dat van raadslid flink zien veranderen sinds de dualisering van de gemeentebesturen. Al zijn er volgens hem nog steeds wethouders die moeite met deze verandering hebben. ‘Die vinden raadsleden maar lastig.’

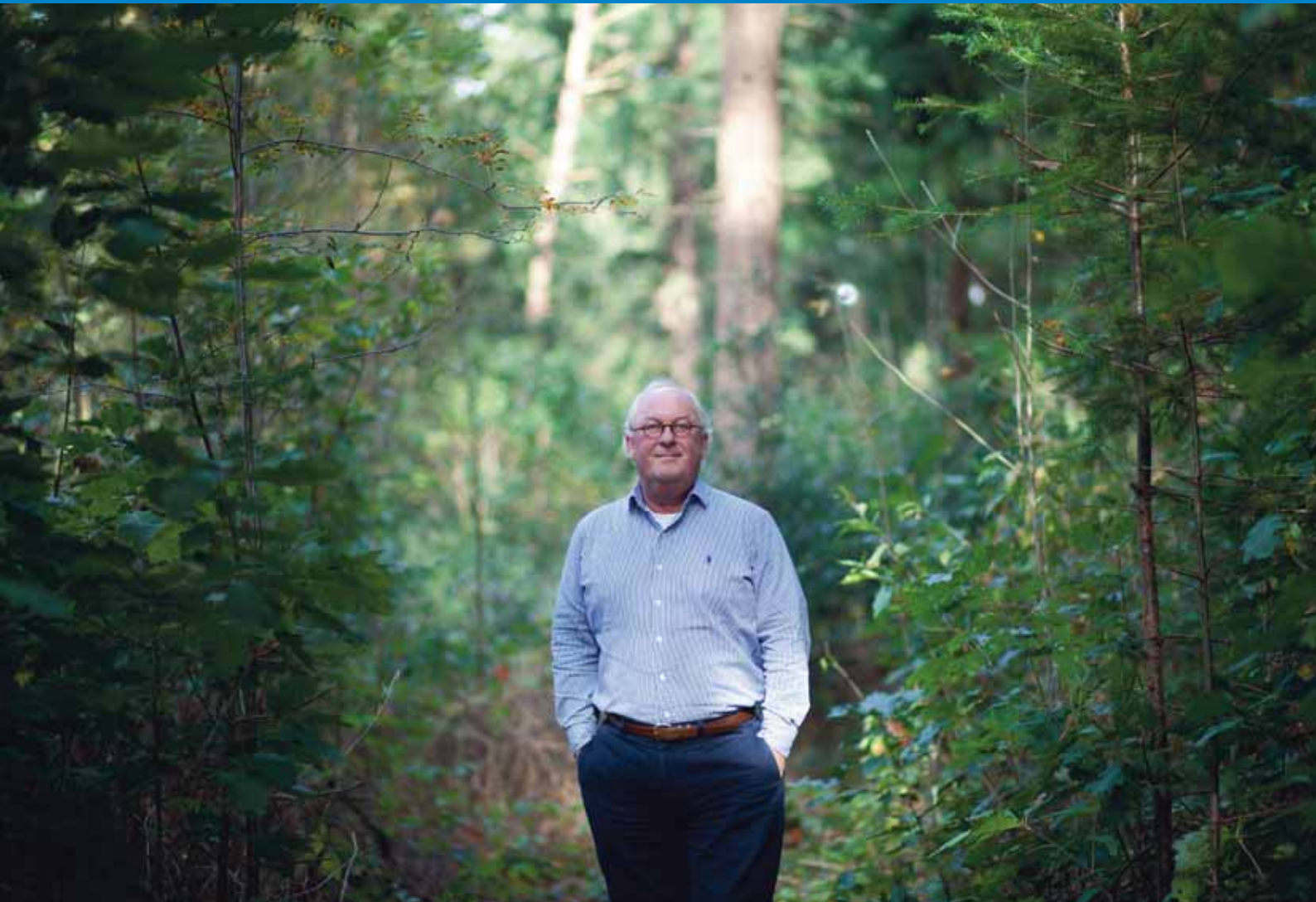
In de zeven jaar van zijn voorzitterschap voor Raadslid.nu heeft Peter Otten altijd constructief samengewerkt met de Wethoudersvereniging. ‘Het is goed dat de beroepsgroepen van wethouders, griffiers en raadsleden ieder afzonderlijk in een landelijke vereniging zijn vertegenwoordigd. Vanwege de belangenbehartiging, de professionele ondersteuning, maar ook om de kwaliteit van het openbaar bestuur beter te maken. Dat doen we samen met

de beroepsgroepen van gemeentesecretarissen en van de burgemeesters. We zijn samen verantwoordelijk voor een goed bestuur en moeten elkaar in onze rol versterken. We zitten nu eenmaal niet op een eiland en raken steeds meer verwlochten met de samenleving. Gemeentebesturen worden steeds horizontaler. Des te belangrijker is het om scherp te blijven op de rolzuiverheid van wethouders, raadsleden en de burgemeester. Want alleen als een bestuurder of raadslid zich bewust is van zijn rol en daar ook naar handelt, is een goed samenspel tussen het College en de Raad mogelijk. We zijn er om elkaar te versterken en niet om elkaar in de wielen te rijden. Daarom zal Raadslid.nu in de toekomst positief en constructief met de Wethoudersvereniging blijven samenwerken.’

Tegengeluid

Wat Otten betreft, valt of staat het succes van het bestuurlijke samenspel met de kwaliteit en de wil om te luisteren en te begrijpen. Dat is niet iets wat in de praktijk altijd meevalt, is zijn ervaring. ‘Sinds de dualisering van de gemeentebesturen in 2002 moeten wethouders verantwoording voor hun beleid afleggen aan de Raad. Toch zijn er wethouders die daar na twaalf jaar nog steeds moeite mee hebben. Sommige vinden raadsleden lastig en denken als ze een motie indienen: “Maar ik heb mijn werk toch goed gedaan? Wat willen ze nou van me?” Ze voelen zich aangevallen, terwijl het de rol van de Raad is om te controleren en tegengeluid te geven. Ik vind dat wethouders, zeker nu er met veel meer partijen dan voorheen de verbinding gezocht moet worden, zich wel wat dienstbaarder mogen opstellen en doordrongen mogen zijn van het feit dat ze een publiek belang dienen. Het is belangrijk dat ze steeds de verbinding met de gemeen-

‘We zitten nu eenmaal niet op een eiland en raken steeds meer verwlochten met de samenleving’

- **Naam:** Peter Otten.
- **Leeftijd:** 61
- **Opleiding:** Marketing en Association Management.
- **Functie:** Associate director bij Holland Integrity Group en voorzitter Stichting Zorg op Afstand.
- **Vakgebied / expertise:** integriteit en organisatieontwikkeling en de organisatie van zelfredzaamheid in het sociale domein door de inzet van ICT.
- **Wat is voor u het hoofdingrediënt van goed wethouderschap?**
'Vraagsturing door te luisteren en te verbinden.'

teraad en de samenleving blijven houden. Dat typeert goed wethouderschap. Net zoals zichtbaarheid en benaderbaarheid. Een goed wethouder laat zich zien in het openbaar en begeeft zich onder de burgers. Op die manier kan iedereen het gesprek met de wethouder aangaan.'

Transitiepijn verzachten

Niet alleen laagdrempeligheid is volgens Otten een kenmerk van goed wethouderschap. Ook de bereidheid om verder te kijken dan de eigen portefeuille, is dat volgens hem. 'Tegenwoordig zie ik te veel dat wethouders keurig hun ding doen en zich – meestal omwille van de efficiëntie – zo min mogelijk met hun medebestuurders bemoeien. Maar als wethouder zit je er niet alleen maar om je ding te doen. Je vertegenwoordigt je gemeente en dat gaat verder dan je eigen straatje schoon zien te houden. Dat gaat om het dienen van het gemeenschappelijke doel. Zeker nu we in de transitie van het sociale domein zitten, is het nodig om steeds samen dat gemeenschappelijke doel voor ogen te houden. Dat zou de transitiepijn, die er hoe dan ook komt, misschien wat verzachten.'

Ook de Raad kan wat Otten betreft hier best een rol in spelen. 'Wij fungeren als klankbord, dus daar kan een wethouder zijn voordeel mee doen. Maar daar moet hij wel voor openstaan. Dat is meteen een advies van mij aan wethouders in het sociale domein: zorg ervoor dat je bij "spannende" dossiers zoals zorg, jeugdzorg en werkgelegenheid niet uitsluitend je eigen gang gaat als wethouder. Beperk je verantwoordelijkheid niet tot het informeren van de Raad over je beleid, maar betrek de Raad er van meet af aan bij. Besef ondertussen wel dat jij degene bent die het finale woord heeft. Betrek je de Raad niet, dan loop je uiteindelijk stuk op gebrek aan draagvlak en worden je fouten breed uitgemeten in de lokale of zelfs landelijke pers. En daar is uiteindelijk niemand bij gebaat.'